

ABSTRAKT

Incidence obezity celosvětově strmě stoupá a jedním z velkých problémů v její léčbě je dostatečná motivace k setrvání v léčebném procesu. Zcela jasné nejsou ani faktory determinující úspěšnost redukčního pokusu.

Cílem projektu „Prediktor hmotnosti“ je proto vytvoření softwaru predikujícího vývoj hmotnosti v čase v reakci na provedené intervence životního stylu a cílem diplomové práce pak bylo definování faktorů ovlivňujících redukcí hmotnosti prostřednictvím ověření dvou hypotéz: „Mladší pacient redukuje svou hmotnost snáze než starší pacient.“ a „Spolupracující pacient redukuje svou hmotnost snadněji než nespolupracující pacient.“

Výzkumu se zúčastnilo 29 pacientů. Jejich denní záznamy o hmotnosti, jídelníčku a krocích byly sbírány prostřednictvím mobilních i webových aplikací, tělesné složení bylo měřeno na pravidelných nutričních konzultacích. Získaná data byla zpracována prostřednictvím explorační a korelační analýzy. Kvůli nedostatečnému počtu záznamů byli dva pacienti vyřazeni z analýzy denních záznamů a tři pacienti z analýzy tělesného složení.

První z hypotéz nebyla potvrzena, korelační analýza naopak naznačila vyšší úspěšnost starších pacientů, kterou lze vysvětlovat nalezenou pozitivní korelací mezi věkem a mírou self-monitoringu ($r = 0,45$, významná na hladině $p < 0,05$). Pro druhou z hypotéz byla nalezena statisticky významná negativní korelace mezi mírou spolupráce a změnou hmotnosti ($r = -0,42$, $p < 0,05$), což je ve shodě s výsledky ostatních výzkumů. Z analýzy vývoje tělesného složení se zdá, že pacienti redukovali více tuku než svalové hmoty.

Diplomová práce, podobně jako jiné výzkumy, identifikovala míru self-monitoringu jako významný faktor ovlivňující úspěšnost redukce a podtrhla jeho důležitost v průběhu redukce hmotnosti i v udržovací fázi.

klíčová slova: Obezita, Telemedicína, Predikce hmotnosti, Vývoj hmotnosti, Self-monitoring